

De amore solitudinis a silētijs. Ca. xx.

Vere aptū tps vacādi tibi a de benefi
cijs dei semp recogita Relinque curiosa
Tales plege materias q̄ opūctionē ma
gis pstant q̄ occupacōnē. Si te subtraxeris
a supfluis locucōib⁹ a otiosis circui cōib⁹ Nec
nō a nouitatib⁹ a rumoribus audiendis In
uenies tempus sufficiens et aptum p bonis
meditacōib⁹ insistendi. Maximi sanctorū
hūana consortia ubi poterāt vitabāt. et deo
in secreto viuere eligerāt Dixit quidam quo
ciens inter hōies fui minor hmo redij. Hoc
sepius experimur quādo diu cfabulamur Fa
cilius ē omnino tacere q̄ verba nō excedere.
facilius est domi latere q̄ foris se posse suffi
enter custodire Qui igit̄ intēdit ad interiora
et spiritualia peruenire. Oportet eum cum ihe
su a fba declinare. Nemo secure apparet nisi
q̄ libenter latet. nemo secure loq̄t nisi qui li
benter tacet. nemo secure preest: nisi qui libe
ter subest. nemo secure p̄cipit nisi qui bene o
bediē didicit. nēo secure gaudz n̄ bone scie tes
tioniū h̄eat. Sp tñ scōz securitas plēa tioris di
exitit Nec comi⁹ solati a hūiles i se fuerūt q̄
magis vtutib⁹ a gr̄a emicuerūt Drauoz aut se
cūitas ex p̄supcōe a supbia oīē a i fine i excep

tionē suā vertit. Nūquā tibi pmissas securita
tē in hac vita quis bon⁹ videaris cenobita
ā deuot⁹ heremita. Sepe melioēs in estiacōe
hōim piclitati sūt gūi⁹ ppter suā nimia offēda
āz Vn mltū vtili⁹ vt nō penit⁹ tēptatōib⁹ ca
reāt: sed sepi⁹ ipūgnēt ne nimius securi sint.
ne forte in supbia eleuēt. ne etiā ad exterior
res cōsolacōēs declinēt. O q̄ nūq̄ trāitorioz le
ticiā q̄reret. q̄ nūquā se cū mōdo occuparet. quā
bonā cōsciāz seruaret. O qui onē vanā soliditu
dinē āputaret. et dūtaret salutaria ac diuinā
cogitaret. et totā sp̄z suā in deo cōstitueret. quā
magnā pacē et quietē possideret. nemo dign⁹
est celesti cōsolacōe nisi diligēter se exercuerit
in sc̄tā cōpūctōe Si vis cordetē cōpūgi itra cu
bile tuū: et excludē tumult⁹ m̄di Sicut scriptū
ē. In cubilib⁹ vestris cōpūgimī. In cella inue
nies q̄ deforis sepi⁹ amittes. Cella cōtinuata
dulcescat. et male custodita tediū generat Si
in p̄ncipio cōuersiōis tue bene eaz icolueris et
custodieris: erit tibi p̄tea dilecta amica et ḡ
tissimū solaciū. In silēcio et q̄ete p̄ficiat aīa de
uota. et disat abscondita scripturāz. ibi inuenit
fluētā lacrimāz. q̄b⁹ singul⁹ nodib⁹ se lauet
et mūdēt vt cōditori suo familiarior fiat. Quā
to lōg⁹ ab oī seculari tumultu degit. q̄ ergo se
abstrahit a notis et aīis. appropinq̄bit illi de⁹

cū angelis sanctis. Oculi est latere et sui cu
rā agere. q̄ se neglecto signa facere. laudabi
le ē homini religioso raro foras ire. fugere vie
deri. Nolle etiā homines videre. quid vis vi
dere q̄ nō licet habere. Trāsit mundus et con
cupiscenda eius Trahūt desideria sensualita
tis ad spaciandū Sed cum hora trāserit quid
nisi grauitatē cōscientie et cordis disperſionē
importat Letus introitus triste sepe exitum
parit a leta vigilia serotina triste mane faciūt
Sic ōne carnale gaudiū blande intrat: sed i fi
ne mordet a peimnit Quid potes alibi vidē q̄
hic nō vides. Ecce celū et terra a ōnia elemē
ta. nā ex istis ōnia sūt facta Quid potes ali
cubi videre q̄ diu potest sub sole pmanere.
Credis te forſitā ſaciari sed nō poteris ptin ge
re. Si cūcta videres pſēda. quid eſſet niſi viſi
o vana. Leua oculos tuos ad deū i excelsis et
ora pro peccatis tuis a negligētijs. Dimitte
vana vanis. tu autem itēde illis que tibi pre
cepit deus Claude super te ostium tuum. a vo
ca ad te i x̄pū dilectum tuum. O ane cum eo i
cella q̄ nō inuenies alibi tātam pacez. Si nō
exiſſes nec quitquā de rumoribus audiſſes.
melius in bona pace pmaniſſes. ex quo noua
aliquādo delectat audire. oportet te aliquādo
exinde turbacionē cordis tollerare.